

ÎN C H E I E R E

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Dmitrii Lupașcu, reprezentat de avocatul Serghei Rusev,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Chirilă împotriva lui Dmitrii Lupașcu, persoana interesată Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Cantemir cu privire la încasarea pensiei de întreținere și determinarea domiciliului copiilor minori,

împotriva deciziei din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a respins ca nefondat apelul declarat de Dmitrii Lupașcu, reprezentat de avocatul Serghei Rusev, și s-a menținută hotărârea din 14 noiembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir,

c o n s t a t ă :

La data de 05 aprilie 2017, Svetlana Chirilă, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dmitrii Lupașcu, persoana interesată Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Cantemir cu privire la încasarea pensiei de întreținere și determinarea domiciliului copiilor minori.

În motivarea acțiunii, reclamanta Svetlana Chirilă, a indicat că, s-a aflat în relații de familie cu pârâțul Dmitrii Lupașcu, pe parcursul perioadei de 9 ani, din care au rezultat doi copii minori, XXXXX, născută la XXXXX și XXXXX, născut la XXXXX. Viața în comun cu pârâțul a eșuat din motivul, că dânsul a cunoscut o altă femeie, cu care concubinează de mai mult timp și la moment nu mai locuiesc împreună. Copiii au rămas să locuiască cu ea, și s-au stabilit cu domiciliul la părinții ei din satul Bobocica, raionul Cantemir.

Reclamanta Svetlana Chirilă, a relatat că, pârâțul Dmitrii Lupașcu, practic tot timpul se află peste hotarele țării, nu comunică cu ea și nici cu copiii, nu se interesează de viața și soarta copiilor, și nici nu acordă ajutor material, pentru întreținerea copiilor, fapt din care și a fost nevoită să se adreseze în instanța de judecată, privind încasarea de la Dmitrii Lupașcu a pensiei de întreținere a copiilor minori. Concomitent cu încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, a solicitat soluționarea chestiunii, privind determinarea domiciliului copiilor minori și anume ca domiciliul copiilor minori, să fie stabilit cu mama, dat fiind

faptul că, este în stare să asigure copiilor, un trai decent și o dezvoltare armonioasă, atât fizică, cât și psihică.

Reclamanta Svetlana Chirilă, a solicitat încasarea de la pârâțul Dmitrii Lupașcu, a pensiei pentru întreținerea copiilor minori, XXXXX, născută la XXXXX și XXXXX, născut la XXXXX, în sumă de 1/3 din salariu și/sau alte venituri lunare, iar în caz de instabilitate a veniturilor, cuantumul pensiei de întreținere să fie stabilit în mărime de 1500 lei, lunar, pentru fiecare copil, cu începere din ziua depunerii cererii de chemare în judecată și până la atingerea majoratului de către copii.

Prin hotărârea din 14 noiembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Chirilă împotriva lui Dmitrii Lupașcu, s-a stabilit domiciliul lui XXXXX, născută la XXXXX și XXXXX, născut la XXXXX, la domiciliul mamei Svetlana Chirilă, s-a încasat de la Dmitrii Lupașcu născut la XXXXX, locuitor al satului XXXXX, IDNP XXXXX, în beneficiul reclamantei Svetlanei Chirilă, pensie de întreținere pentru copiii minori XXXXX, născută la XXXXX și XXXXX, născut la XXXXX, într-o sumă bănească fixă în mărime de câte 1000 lei, pe lună la întreținerea fiecărui copil, începând cu data de 05 aprilie 2017 și până la majoratul copiilor, s-a încasat de la Dmitrii Lupașcu, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 720 lei.

Prin decizia din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Cahul, s-a respins ca nefondat, apelul declarat de Dmitrii Lupașcu, reprezentat de avocatul Serghei Rusev, și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Cantemir din 14 noiembrie 2017, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Chirilă Svetlana împotriva lui Lupașcu Dmitrii, persoana interesată Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Cantemir cu privire la determinarea domiciliului copiilor minori și încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori.

În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că instanța de fond, a examinat minuțios și obiectiv și a emis o hotărâre întemeiată și motivată, fiind adoptată cu aplicarea corectă a normelor de drept material și cu respectare a normelor de drept procedural și care urmează a fi menținută.

La fel, instanța de apel a invocat prevederile art. 75 alin. (1) Codul familiei al RM, care stipulează că pensia de întreținere pentru copilul minor se încasează din salariu și/sau alte venituri ale părinților în mărime de 1/4 - pentru un copil, 1/3 – pentru doi copii și 1/2 – pentru 3 și mai mulți copii.

De asemenea, instanța de apel a reținut art. 76 alin. (1) și (2) Codul familiei, care prevede că, în cazurile în care părintele, care datorează întreținere copilului său are un salariu și/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primește salariu și/sau alte venituri, total sau parțial, în natură, ori nu are un salariu și/sau alte venituri, precum și în alte cazuri când, din anumite motive, încasarea pensiei de întreținere, sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanțial interesele uneia dintre părți, instanța judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă și sub forma unei cote din salariu și/sau alte venituri conform art. 75. Cuanumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială și familială a părților, de alte circumstanțe importante și păstrându-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului. În spiritul practicii judiciare naționale, la

încasarea pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă, instanțele judecătorești urmează să țină cont de starea materială și familială a părților și de alte circumstanțe importante pentru soluționarea problemei încasării pensiei de întreținere a copiilor minori. Totodată, instanțele judecătorești urmează să țină cont și de prevederile art. 58 alin. (1) și art. 74 alin. (1), din Codul familiei.

Instanța de apel a mai menționat că, nici în cadrul examinării cauzei în instanța de apel și nici la examinarea cauzei în instanța de fond, de către apelant, sau reprezentantul acestuia, nu au fost prezentate careva probe convingătoare, care ar demonstra situația materială precară a apelantului. În cadrul examinării cauzei în prima instanță, de către apelantul Dmitrii Lupașcu, au fost anexate adeverință-confirmare, eliberată de Primăria satului Tartaul, raionul Cantemir, potrivit căreia se confirmă că, apelantul Dmitrii Lupașcu, nu deține cote de terenuri agricole și nu deține bunuri imobile pe teritoriul satului Tartaul, raionul Cantemir. Totodată de către apelantul Dmitrii Lupașcu, a fost anexat certificatul, eliberat de Primăria satului Tartaul, raionul Cantemir, potrivit căreia se confirmă că nu este angajat în câmpul muncii, pe teritoriul satului Tartaul, raionul Cantemir.

Instanța de apel a mai reținut ca fiind neîntemeiate argumentele apelantului Dmitrii Lupașcu și reprezentantului său, avocatul Serghei Rusev, invocate în cererea de apel și susținute de reprezentant în ședințele de judecată, în instanța de fond și în instanța de apel, referitor la situația materială dificilă a apelantului or, aceste argumente nu au fost susținute prin probe convingătoare.

Instanța de apel a mai menționat că adeverința-confirmare, eliberată de Primăria satului Tartaul, raionul Cantemir, privind lipsa bunurilor imobile, înregistrate pe numele apelantului Dmitrii Lupașcu, pe teritoriul satului Tartaul, raionul Cantemir și certificatul, eliberat de aceeași primărie, precum că apelantul nu este angajat în câmpul muncii pe teritoriul localității respective, nu sânt suficiente, ca să confirme situația materială dificilă a apelantului.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, în ședința instanței de fond, cât și în ședința instanței de apel, nu s-a constatat că apelantul Dmitrii Lupașcu are și alte persoane la întreținere, nu a fost constatat că apelantul suferă de careva maladie sau boală, ce nu iar permite acestuia să muncească și respectiv nu sânt stabilite circumstanțe, care ar putea duce la concluzia de micșorare a pensiei de întreținere a copiilor minori.

La fel instanța de apel a reținut că, fiind neîntemeiate argumentele apelantului, referitor la imposibilitatea de a reveni în Republica Moldova, din motivul lipsei documentelor de identitate și angajare în serviciu.

Instanța de apel a invocat prevederile art. 18 alin. (1) al Legii nr. 338 din 15 decembrie 1994 cu privire la drepturile copilului, care prevede că ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia. Răspunderea pentru creșterea copilului și asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților, și altor persoane responsabile care trebuie să se conducă de interesul superior al copilului.

Instanța de apel a invocat prevederile art. 27 alin. (2) al Convenției cu privire la drepturile copilului, adoptată la 20 noiembrie 1989 la New York, în vigoare pentru Republica Moldova, din 25 februarie 1993, conform căreia părinților și oricăror altor persoane, care au în grijă un copil le revine în primul rând

responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Instanța de apel a indicat că, încasarea pensiei de întreținere a copiilor minori, XXXXX, născută la XXXXX și XXXXX, născut la XXXXX, în mărime de a câte 1000 de lei, plătită lunar pentru fiecare copil, din contul apelantului Dmitrii Lupașcu, vine în concordanță cu interesul superior al copiilor și va avea un impact pozitiv, sub aspectul respectării acestuia.

La data de 04 aprilie 2018, Dmitrii Lupașcu, reprezentat de avocatul Serghei Rusev, a declarat recurs împotriva deciziei din 27 februarie 2018 Curții de Apel Cahul, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cuantumul pensiei de întreținere a copiilor minori XXXXX și XXXXX să fie determinată, într-o sumă bănească fixă de 700 lei, lunar pentru fiecare copil.

În motivarea cererii de recurs, recurentul, Dmitrii Lupașcu, a indicat că, consideră decizia a instanței de apel, ca fiind neîntemeiată deoarece instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin toate împrejurările, care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond și a aplicat incorect normele de drept material și procedural, stabilite la art. 432 alin. (2) lit. a), d) Codul de procedură civilă.

Recurentul a menționat că, instanța de apel nu a luat în considerație starea sa materială grea, care este una precară și că este în imposibilitate de a achita suma de 2000 lei, drept pensie de întreținere a copiilor minori. A invocat că nu dispune de careva bunuri imobile, de terenuri agricole, ce i-ar permite să aibă un venit regulat, nu este angajat în câmpul muncii, are finisate doar 8 clase, nu deține careva profesii, iar din acest motiv, are impedimente la angajare la o muncă calificată și bine plătită, prin urmare indică că va fi în imposibilitate, să achite pensia de întreținere în mărime de 2000 lei, lunar pentru copii.

La fel, recurentul Dmitrii Lupașcu, a specificat că, în decizia instanței de apel, se face referire la practica judiciară națională, potrivit căreia cuantumul de 1000 lei, pensie de întreținere pentru un copil minor, reprezintă o sumă rezonabilă, însă consideră că instanța de apel, a aplicat în mod eronat analogia legii, sau analogia dreptului, deoarece în asemenea cazuri, instanța nu poate opera cu o anumită practica judiciară, circumstanțele și aprecierea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori, urmau a fi determinate în mod individual, de la caz la caz, ținând cont de starea materială a părinților.

Totodată, recurentul a menționat că, nu contestă sub nici o formă obligația, de întreținere a copiilor minori, că este de acord cu achitarea pensiei, însă solicită instanței de judecată sa-i stabilească o pensie de întreținere în concordanță cu realitățile, în care se află și cu posibilitățile sale. Consideră că reieșind din posibilitățile pe care le are, va putea achita lunar, aproximativ 650-700 lei pentru fiecare copil, iar acest lucru îi va permite sa dispună de anumite resurse financiare, pentru a se întreține.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 27 februarie 2018 a Curții de Apel Cahul, a fost expediată participanților la proces la data de 03 martie 2018, prin scrisoarea de expediere nr. 05-2a-147-31012018 (f.d. 79), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei, lipsește.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de către Dmitrii Lupașcu, reprezentat de avocatul Serghei Rusev, la data de 04 aprilie 2018, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 02 mai 2018, în adresa intimatei Svetlana Chirilă, a fost expediată copia recursului declarat de către Dmitrii Lupașcu, reprezentat de avocatul Serghei Rusev, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimata, Svetlana Chirilă nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Dmitrii Lupașcu, reprezentat de avocatul Serghei Rusev, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Dmitrii Lupașcu, reprezentat de avocatul Serghei Rusev, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de către Dmitrii Lupașcu, reprezentat de avocatul Serghei Rusev, se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Dmitrii Lupașcu, reprezentat de avocatul Serghei Rusev.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se considera inadmisibil recursul declarat de Dmitrii Lupașcu, reprezentat de avocatul Serghei Rusev, împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 27 februarie 2018, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Svetlana Chirilă împotriva lui Dmitrii Lupașcu, persoana interesată Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Cantemir cu privire la încasarea pensiei de întreținere și determinarea domiciliului copiilor minori.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nina Vascan